

Arrest

nr. 281 662 van 12 december 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 27 september 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 28 september 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 21 april 2021 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 juni 2022.

1.3. Op 11 augustus 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 12 augustus 2022 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op (...) 1982 te La Libertad, waar u steeds hebt gewoond. U bent christen. Vanaf 2003 woonde u in Nuevo Lourdes (La Libertad). U werkte uw middelbare studie af en hebt van 2004 tot 2020 voor een industriële onderneming gewerkt. U was er operator van industriële machines en stond in voor de kwaliteitscontrole. In januari 2020 kwam u er achter dat uw echtgenote een relatie begonnen was met een lid van bende 18 revolucionarios, A.(...) J.(...) V.(...) genaamd. U verliet de woning waar jullie samen woonden en jullie kinderen bleven er bij hun moeder achter. Van toen af woonde u terug in uw ouderlijk huis in Campo Verdes, Lourdes (La Libertad). U baatte daar een cybercafé uit. U ging nog wel regelmatig langs op uw oude adres om uw kinderen te bezoeken. De nieuwe partner van uw echtgenote begon u uit jaloezie te bedreigen sinds februari 2020. Hij dacht dat u uw gezin terug wilde herstellen. In werkelijkheid zat u gewoon in met het onderhoud van uw kinderen. Hij zei dat u dan maar een rekening diende te openen, waarop u geld voor uw kinderen kon storten. Hij dreigde ermee u te laten verdwijnen als u nog langs zou komen. U werd tevens tot vier keer toe door hem en enkele andere personen aangevallen wanneer u zich in de wijk begaf om uw kinderen te bezoeken. Toch bleef u langskomen, op momenten waarvan u vermoedde dat hij er niet was. Telkens wanneer u hem toch tegenkwam, bedreigde hij u. Hij zocht naar valse voorwendselen om de bende waartoe hij behoorde achter u aan te sturen om zo zijn doel te bereiken, namelijk van u af te zijn. Hij verplichtte u er tevens toe uw huis op naam van uw echtgenote te laten zetten, zodat u geen recht meer zou hebben uw kinderen daar te bezoeken. U nam vanaf toen wat meer afstand. Uw zoon merkte dit op en maakte uw moeder hierom verwijten. Uiteindelijk diende hij klacht tegen haar in wegens intrafamiliaal geweld. Wanneer bleek dat dit de situatie niet verbeterde, trok hij in bij uw ouders. U ging nog wel op bezoek bij uw dochter, op momenten dat de nieuwe partner van uw echtgenote daar niet aanwezig was. Uit vrees dat u nooit gerust zou zijn, besloot u uw land te verlaten. U bent uit El Salvador vertrokken op 25 september 2021. U reisde legaal via Spanje en Frankrijk en kwam in België aan op 27 september 2021. Uw verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 28 september 2021. U maakte naast uw persoonlijke problemen ook melding van de noodtoestand die in uw land heerst. Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart (d.d. 19/2/'19), uw paspoort (d.d. 9/8/'21), verschillende certificaten van werkopleidingen en Engelse les en een door u ingediende klacht. Tevens legt u kopieën voor van het bewijs dat uw huis op naam van uw echtgenote werd gezet, een klacht ingediend door uw zoon en informatie over de situatie in uw land. Uw broer R.(...) A.(...) M.(...) L.(...) (O.V. (...)) verklaarde zich op 5 november 2019 vluchteling. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd hem betekend op 31 januari 2022. Deze beslissing werd door de RvV bevestigd op 9 juni 2022.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit El Salvador dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) en dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd. Bijgevolg is in verzoeken om internationale

bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig.

In uw geval draait het allemaal om jaloezie. Uw echtgenote begon een relatie met een bendelid en deze kon het niet verdragen dat u zich nog begaf naar het huis waar uw echtgenote en kinderen verbleven. De problemen begonnen pas in februari 2020. Voordien had u nooit problemen met bendeleden, hoewel u reeds jarenlang in een wijk woonde waar die bende aanwezig was (CGVS p.3, 16-18). Uw problemen met deze persoon dienen dan ook eerder als gemeenrechtelijk en strafrechtelijk en interpersoonlijk van aard te worden gekwalificeerd en kunnen bijgevolg bezwaarlijk als daden van vervolging in de zin van de Conventie worden beschouwd; temeer daar niets uit uw relaas op eventuele betrokkenheid (direct of indirect) van de (lokale) overheid wijst.

Daarenboven bereiken de door u aangehaalde feiten als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Er werd gedreigd dat u zich niet meer mocht vertonen in het huis waar uw kinderen verbleven en u werd vier keer geslagen toen u er toch in de buurt kwam. U liep hierbij geen ernstige verwondingen op (CGVS p.16, 19-20).

Daarnaast ondermijnt ook uw houding de ernst van uw vrees. Hoewel de problemen reeds in februari 2020 begonnen, bleef u tot aan uw vertrek op 25 september 2021 op hetzelfde adres wonen en werken. Daar kwam niemand u rechtstreeks bedreigen. U zag wel bendeleden in de buurt, maar behalve u aanstaren deden ze niets. Er vond geen confrontatie plaats. U bleef ook naar het huis waar uw kinderen woonden gaan. Dit ondanks de vele bedreigingen van de nieuwe partner van uw echtgenote dat hij u met behulp van zijn bende zou laten verdwijnen als u zich daar zou vertonen (CGVS p.3, 9, 16, 18, 20). Dit getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U kunt ook niet in concreto aantonen dat u actueel nog zou worden geviseerd bij terugkeer naar El Salvador. Temeer daar u ook op de eis van het bendelid bent ingegaan. U hebt uw huis immers op naam van uw echtgenote gezet en onderhoudt geen contact meer met haar sinds juni 2021 (CGVS p.4, 6-7). Er is niets meer gebeurd wat erop wijst dat u momenteel nog geviseerd zou worden. U ontving geen bedreigingen meer. U beweert simpelweg het gevoel te hebben dat u altijd problemen zal blijven ondervinden zolang uw echtgenote samen blijft met het bendelid. Dit is slechts een blote bewering dewelke u op generlei wijze hard kunt maken (CGVS p. 21). De meerderheid van uw familie woont nog steeds in El Salvador. Uw zoon en uw ouders wonen en werken zelfs nog op hetzelfde adres waar u ook het laatst verbleef. U haalt niet aan dat deze personen na uw vertrek aan u gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden. Integendeel, volgens uw verklaringen stellen ze het goed (CGVS p.5-6, 8). Hiermee toont u wederom allerminst aan een risico te lopen bij terugkeer naar uw land.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met

behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingen zaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar u bij de Dienst Vreemdelingen zaken (DVZ) nog op algemene wijze een vrees aanhaalde naar aanleiding van de noodtoestand en de veiligheidssituatie in El Salvador, dient allereerst te worden opgemerkt dat u hiervan geen melding meer maakte tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U legde toen enkel wat algemene informatie in verband met de veiligheidssituatie in El Salvador voor. Tevens moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precare situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie tevens niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele identiteitskaart (d.d. 19/2/19), uw paspoort (d.d. 9/8/21) en de certificaten van werkopleidingen en Engelse les. Deze zeggen enkel iets over uw identiteit, herkomst, reisweg en gevolgde opleidingen. Dit betreft elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de door u ingediende klacht dient te worden opgemerkt dat dit document louter werd opgesteld op basis van uw verklaringen en niet gebaseerd is op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. U brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering kan aan deze klacht, die niet meer bevat dan uw eigen verklaringen, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. U hebt daarenboven in de klacht geen melding gemaakt van de specifieke persoon die u bedreigde. Nochtans geeft u zelf toe dat dit het wel gemakkelijker zou maken voor de politie om de betreffende persoon op te sporen en op te pakken. U hebt bovendien zelfs niet meer geïnformeerd welke stappen de autoriteiten nadien hebben gezet met betrekking tot uw ingediende klacht (CGVS p.13-14). Uw onwetendheid en gebrek aan pogingen om zich te informeren over het eventueel lopende onderzoek doen des te meer afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees. Het bewijs dat uw huis op naam van uw echtgenote werd gezet, bevestigt slechts dat dit notarieel werd vastgelegd. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat u bepaalde vervolgingsfeiten onderging. De klacht die door uw zoon werd ingediend, betreft een situatie van intrafamiliaal geweld. Hoewel zijn moeder hiervoor werd gedagvaard, nam u verder geen initiatief haar effectief in vervolging te laten stellen. Uw zoon verblijft sinds juni 2021 bij uw ouders. Sindsdien heeft hij geen contact meer met zijn moeder (CGVS p.12-13). De informatie over de situatie in uw land heeft geen betrekking op uw persoonlijke situatie (CGVS p.14-15).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de “*algemene beginselen van behoorlijk bestuur*”, met name: het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Volgens verzoeker berust de bestreden beslissing niet op een zorgvuldig onderzoek en hij wijst vooreerst op het feit dat de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis. Verzoeker betwist dat hij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Vervolgens wijst verzoeker op de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming met name dat de aard van het conflict tussen verzoeker en het bendelid van 18-*Revolucionares* – die een relatie heeft met verzoekers ex-partner – emotioneel van aard is hetgeen gradueel is opgelopen. Verzoeker

hekelt in dit verband dat de commissaris-generaal het conflict met het bendelid heeft weggezet als een probleem van louter interpersoonlijke aard. Volgens verzoeker is de sterke emotionele aard van het conflict net de vrees die de terugkeer naar El Salvador uitmaakt, waaruit de ernst en het actuele karakter volgen van de vrees die verzoeker heeft. Volgens verzoeker werd hij zowel bedreigd als fysiek aangevallen en deinst de nieuwe partner niet terug om de macht die hij heeft te gebruiken.

Verzoeker betoogt verder in het verzoekschrift dat op basis van de objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld in het administratief dossier, in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. Verzoeker stelt namelijk dat de bendes goed georganiseerd zijn, een hiërarchische structuur kennen en hun activiteiten divers zijn. Verzoeker verwijst hiertoe naar COI Focus "*El Salvador: Veiligheidssituatie*" van 12 oktober 2020 en UNHCR "*Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador*" van maart 2016. Volgens hem kunnen uit de landeninformatie eveneens een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendege geweld. Vervolgens stelt hij dat de nood aan internationale bescherming van de risicoprofielen – zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf worden onderkend – echter afhankelijk is van de specifieke omstandigheden van de individuele zaak. Volgens verzoeker moet het risico van bendege geweld aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt hetgeen hij volgens hem heeft gedaan door te wijzen op het oplopende en gradueel versterkte conflict tussen hem en de nieuwe partner van zijn ex-partner. Verzoeker wijst bovendien nog op het feit dat op basis van objectieve bronnen zijn individuele omstandigheden moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador. Ten slotte benadrukt verzoeker dat hij ondertussen sinds 25 september 2021 in Europa verblijft, werkt en een inkomen vergaart wat zijn profiel nog kwetsbaarder maakt wat betreft afpersing.

Verzoeker vraagt in hoofddor de om hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en hem in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken bij het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet aan doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe de aangehaalde artikelen 48 en 48/2 van de voormelde wet zouden geschonden zijn. Artikel 48 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de in artikel 48/3 of artikel 48/4 bedoelde voorwaarden als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend. Het betreffen echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel of op subsidiaire bescherming voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet beroepen om asiel dan wel subsidiaire bescherming te verkrijgen.

In zoverre verzoeker verder nog de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat betreft het voorgaande, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan”.*

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker voert aan bedreigingen te hebben ontvangen alsook fysiek te zijn aangevallen door de nieuwe partner – en lid van de bende 18-*Revolucionares* – van zijn ex-partner omdat hij nog contact onderhield met zijn ex-partner en hun kinderen in hun woning.

2.3.4.2. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat verzoeker er niet in is geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aannemelijk te maken en evenmin een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet:

(i) volgens de informatie blijkt dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar economisch van aard is en er geen band voorhanden is met het Vluchtelingenverdrag op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging;

(ii) in het geval verzoeker draait het allemaal om jaloezie – zijn ex-partner begon een relatie met een bendelid en deze laatste kon het niet verdragen dat verzoeker zich nog begaf naar het huis waar zijn ex-partner en kinderen verbleven – deze problemen dienen eerder als gemeenrechtelijk, strafrechtelijk en interpersoonlijk van aard te worden gekwalificeerd en kunnen bijgevolg bezwaarlijk als daden van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag worden beschouwd, temeer daar niets uit zijn relaas op eventuele betrokkenheid (direct of indirect) van de (lokale) overheid wijst;

(iii) de door verzoeker aangehaalde feiten – bedreigingen om zich niet meer te vertonen in het huis waar zijn kinderen verbleven en het feit dat hij vier keer geslagen werd toen hij hier niet op inging – bereiken als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;

(iv) daarnaast ondermijnt verzoekers houding de ernst van zijn vrees nu (a) hoewel zijn problemen reeds in februari 2020 zijn begonnen, hij tot aan zijn vertrek uit El Salvador op 25 september 2021 op hetzelfde adres bleef wonen en werken en niemand hem daar rechtstreeks kwam bedreigen, (b) ondanks de vele bedreigingen van de nieuwe partner van zijn ex-partner hij naar het huis waar zijn kinderen woonden bleef gaan;

(v) verzoeker kan niet *in concreto* aantonen dat hij actueel nog zou worden gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador nu (a) hij effectief op de eis van het bendelid is ingegaan door zijn huis op naam van zijn ex-partner te zetten en geen contact meer met haar onderhoudt sinds juni 2021, (b) er niets meer is gebeurd wat erop wijst dat hij momenteel nog zou worden gevisieerd, (c) verzoekers gevoel dat hij altijd problemen zal ondervinden zolang het bendelid met zijn ex-partner samen blijft, slechts een blote bewering is die hij op generlei wijze hard kan maken, (d) hoewel zijn zoon en zijn ouders nog op hetzelfde adres wonen en werken, zij geen aan verzoekers gerelateerde problemen hebben ondervonden;

(vi) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;

(vii) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissingen.

2.3.4.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandelingen, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen geloofwaardige, dan wel voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, te verklaren of te weerleggen.

Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot het louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijke karakter van de aangehaalde gebeurtenissen en hoe dan ook tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.4.5. Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus te worden toegekend overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en vluchtmotieven, meer bepaald de problemen die hij in El Salvador kende met de nieuwe partner, A. J. V., van zijn ex-partner, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden beschouwd als 'vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag. In het verzoekschrift herneemt verzoeker deze problemen.

Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Immers, door in het verzoekschrift te betogen dat de aard van het conflict tussen hem en A. J. V. van emotionele aard is en jaloezie de drijvende factor is, bevestigt verzoeker – in tegenstelling tot wat hij lijkt te beweren – wel degelijk het interpersoonlijk karakter van de door hem voorgehouden problemen. Het betoog dat rekening moet worden gehouden met de machtspositie tussen verzoeker en A. J. V., met name dat hij er niet voor terugdeinsde om zijn macht te gebruiken als bendelid, vermag evenmin afbreuk te doen aan voormelde vaststelling dat verzoekers vluchtrelaas van louter interpersoonlijke, strafrechtelijke en gemeenrechtelijke aard is aangezien het zijn grond vindt in jaloezie.

2.3.4.6. Daarenboven merkt de commissaris-generaal terecht op als volgt:

"Daarenboven bereiken de door u aangehaalde feiten als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Er werd gedreigd dat u zich niet meer mocht vertonen in het huis waar uw kinderen verbleven en u werd vier keer geslagen toen u er toch in de buurt kwam. U liep hierbij geen ernstige verwondingen op (CGVS p.16, 19-20).

Daarnaast ondermijnt ook uw houding de ernst van uw vrees. Hoewel de problemen reeds in februari 2020 begonnen, bleef u tot aan uw vertrek op 25 september 2021 op hetzelfde adres wonen en werken. Daar kwam niemand u rechtstreeks bedreigen. U zag wel benedeleden in de buurt, maar behalve u aanstaren deden ze niets. Er vond geen confrontatie plaats. U bleef ook naar het huis waar uw kinderen woonden gaan. Dit ondanks de vele bedreigingen van de nieuwe partner van uw echtgenote dat hij u met behulp van zijn bende zou laten verdwijnen als u zich daar zou vertonen (CGVS p.3, 9, 16, 18, 20). Dit getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging, noch van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

U kunt ook niet in concreto aantonen dat u actueel nog zou worden gevisieerd bij terugkeer naar El Salvador. Temeer daar u ook op de eis van het bendelid bent ingegaan. U hebt uw huis immers op naam van uw echtgenote gezet en onderhoudt geen contact meer met haar sinds juni 2021 (CGVS p.4, 6-7). Er is niets meer gebeurd wat erop wijst dat u momenteel nog gevisieerd zou worden. U ontving geen bedreigingen meer. U beweert simpelweg het gevoel te hebben dat u altijd problemen zal blijven ondervinden zolang uw echtgenote samen blijft met het bendelid. Dit is slechts een blote bewering dewelke u op generlei wijze hard kunt maken (CGVS p. 21). De meerderheid van uw familie woont nog steeds in El Salvador. Uw zoon en uw ouders wonen en werken zelfs nog op hetzelfde adres waar u ook het laatst verbleef. U haalt niet aan dat deze personen na uw vertrek aan u gerelateerde problemen zouden hebben ondervonden. Integendeel, volgens uw verklaringen stellen ze het goed (CGVS p.5-6, 8). Hiermee toont u wederom allerminst aan een risico te lopen bij terugkeer naar uw land."

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, met name het conflict omwille van de nieuwe relatie van zijn voormalige partner met een bendelid van 18-*Revolucionarios* en het feit dat hij hierdoor een vrees loopt, dient te worden vastgesteld dat verzoeker louter volhardt in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker stelt dat het conflict met de nieuwe partner van de moeder van zijn kinderen een blijvende dreiging is voor zijn leven en, hoewel hij noodgedwongen afstand nam, hij enkel bleef langsgaan omwille van de gemeenschappelijke kinderen. In dit verband dient opgemerkt dat verzoeker hiermee geen valabel argument aanbrengt om de vaststellingen te verklaren of te weerleggen dat het vooreerst niet getuigt van een gegronde vrees dat verzoeker ondanks de bedreigingen steeds opnieuw naar de woning van zijn ex-partner bleef gaan, noch dat hij thans is ingegaan op de eisen van A. J. V. en geen contact meer heeft met zijn ex-partner sinds juni 2021.

Voor het overige volhardt verzoeker in eerder afgelegde en onvoldoende ernstig bevonden verklaringen, poneert hij een vrees voor vervolging, minimaliseert hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en spreekt hij de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal tegen, hetgeen evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij voormelde pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing niet vermag in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.4.7. Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat hij in geval van een eventuele terugkeer naar El Salvador vreest slachtoffer te worden van bendegeweld gelet op het oplopende (en gradueel versterkende) conflict tussen hem en de nieuwe partner van zijn ex-partner. Hij benadrukt dat hij ondertussen in Europa verblijft sinds september 2021, hetgeen veronderstelt dat hij de gelegenheid heeft gehad om te werken en dus inkomen te vergaren. Deze elementen maken volgens verzoeker dat hij een kwetsbaarder profiel heeft om het slachtoffer te worden van afpersing.

De Raad wijst erop dat op basis van de beschikbare landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus “*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*” van 13 juli 2021, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel “*certain returnees from abroad*” problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel “*depending on the particular circumstances of their case*” (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel, in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, uit niets dat verzoeker ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat hij ten gevolge van problemen met bendeleden El Salvador zou hebben (moeten) verlaten. Er zijn geen andere indicaties die erop wijzen dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bendeleden stond. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker El Salvador verliet omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt dan ook niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem enig verhoogd risico zou lopen om te worden gevisieerd door bendeleden.

Het feit dat verzoeker een periode in Europa heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeker zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode*”).

migratoire" van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratie-achtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van de asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.3.4.8. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus worden weerlegd, blijft de motivering overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.9. De documenten die door verzoeker werden bijgebracht vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van zijn verzoek om internationale bescherming te herstellen. De commissaris-generaal considereert in dit verband op goede gronden als volgt:

"De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie tevens niet in positieve zin ombuigen. Het betreft hier immers slechts uw originele identiteitskaart (d.d. 19/2/19), uw paspoort (d.d. 9/8/21) en de certificaten van werkopleidingen en Engelse les. Deze zeggen enkel iets over uw identiteit, herkomst, reisweg en gevolgde opleidingen. Dit betreft elementen die hier niet ter discussie staan. Wat betreft de door u ingediende klacht dient te worden opgemerkt dat dit document louter werd opgesteld op basis van uw verklaringen en niet gebaseerd is op een politieel of gerechtelijk onderzoek naar deze verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. U brengt verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering kan aan deze klacht, die niet meer bevat dan uw eigen verklaringen, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend. U hebt daarenboven in de klacht geen melding gemaakt van de specifieke persoon die u bedreigde. Nochtans geeft u zelf toe dat dit het wel gemakkelijker zou maken voor de politie om de betreffende persoon op te sporen en op te pakken. U hebt bovendien zelfs niet meer geïnformeerd welke stappen de autoriteiten nadien hebben gezet met betrekking tot uw ingediende klacht (CGVS p.13-14). Uw onwetendheid en gebrek aan pogingen om zich te informeren over het eventueel lopende onderzoek doen des te meer afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van uw vrees. Het bewijs dat uw huis op naam van uw echtgenote werd gezet, bevestigt slechts dat dit notarieel werd vastgelegd. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat u bepaalde vervolgingsfeiten onderging. De klacht die door uw zoon werd ingediend, betreft een situatie van intrafamiliaal geweld. Hoewel zijn moeder hiervoor werd gedagvaard, nam u verder geen initiatief haar effectief in vervolging te laten stellen. Uw zoon verblijft sinds juni 2021 bij uw ouders. Sindsdien heeft hij geen contact meer met zijn moeder (CGVS p.12-13). De informatie over de situatie in uw land heeft geen betrekking op uw persoonlijke situatie (CGVS p.14-15)".

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen voormelde overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.4.10. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoeker niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.11. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoeker ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. Het geweld waaraan de bendes zich schuldig maken wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit. Naast dit crimineel geweld is er ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad onderstreept verder dat, daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, uit de beschikbare landeninformatie duidelijk blijkt dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet

worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij tonen evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens het persoonlijke onderhoud kreeg hij de mogelijkheid de vluchtmotieven uiteen te zetten en de argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET